

KLAGANDE
AA

Ombud: Advokaterna Maria Nisell och Björn Wendleby

MOTPART
Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 17 april 2019
i mål nr 13662-18, se bilaga A

SAKEN
Sanktionsavgift

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar i första hand att beslutet om sanktionsavgift ska upphävas och i andra hand att avgiften ska sättas ned. Han för fram bl.a. följande.

Hans anmälan har kommit in i rätt tid. Det saknas rättsligt stöd för att den anmälan han gjorde den 31 maj 2017 var så felaktig att den inte kunde godtas. Finansinspektionen har gett felaktig information om hur rapporteringen skulle ske. De aktuella transaktionerna har inte inneburit några effekter på det finansiella systemet eftersom konvertiblerna inte var marknadsnoterade och informationen om transaktionerna offentliggjordes på annat sätt. Villkoren för konvertibelprogrammet var även kända för marknaden sedan tidigare. Tillämpningen av Finansinspektionens tabell med schablonbelopp leder till orimliga och oproportionerliga avgifter då hänsyn inte tas till andra omständigheter än transaktionsbeloppets storlek och förseningens längd. Det strider mot likabehandlingsprincipen att Finansinspektionen har skrivit av två ärenden som gällde bristfälliga anmälningar rörande samma konvertibelprogram, samtidigt som han har påförts sanktionsavgift.

Han åberopar rättsutlåtanden av Johan Munck och Anders Acebo.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås och för fram bl.a. följande. Det finns ett marknadsintresse av att ta del av information om transaktioner av det aktuella slaget, dvs. onoterade konvertibler, och intresset är inte mindre än för andra finansiella instrument.

Finansinspektionens riktlinjer som innehåller tabeller med schablonbelopp, FI Dnr 18–3401, har inte tillämpats och det saknas anledning att ifrågasätta förvaltningsrättens bedömning av sanktionsavgiften.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

AA har haft en skyldighet enligt artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen¹ att anmäla de aktuella transaktionerna i enlighet med det som anges i förordningens artikel 19.6 (5 kap. 2 § 5 lagen [2016:1306] med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, kompletteringslagen).

Den anmälan som AA gav in i rätt tid uppfyllde inte kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen. Finansinspektionen har därmed haft grund för att ingripa mot honom.

Med hänsyn till transaktionens storlek och att en anmälan som uppfyllde kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen kom in tre dagar för sent har överträdelsen inte varit ringa eller ursäktlig. Att Finansinspektionen inledningsvis ska ha lämnat felaktiga upplysningar ändrar inte denna bedömning och utgör inte heller något särskilt skäl att avstå från ingripande. Det har inte kommit fram några andra omständigheter som ger skäl att avstå från ett ingripande genom en sanktionsavgift.

Den fråga som kammarrätten då ska ta ställning till är om sanktionsavgiftens storlek är väl avvägd utifrån bestämmelserna i kompletteringslagen och proportionerlig eller om det finns skäl att fastställa den till ett lägre belopp.

Vid bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek ska hänsyn tas bl.a. till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den har pågått, den berörda personens finansiella ställning, samt om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, har gjort till följd av regelöverträdelsen. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen).

systemet, skador som uppstått och graden av ansvar (5 kap. 15 och 18 §§ kompletteringslagen). De omständigheter som anges i lagtexten är exemplifierande och hänsyn kan tas även till andra omständigheter. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet. (Prop. 2016/17:22 s. 223 och 390.)

Högsta förvaltningsdomstolen uttalade i avgörandet HFD 2019 ref. 72 att det ska göras en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet.

Kammarrätten anser att de omständigheter som har kommit fram inte utgör skäl för att fastställa sanktionsavgiften till ett lägre belopp än det som Finansinspektionen har gjort. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Pär Hemmingsson
kammarrättsråd
ordförande

Cecilia Bohlin
kammarrättsråd

Lisa Holm
assessor
referent

Julia Nordanskog
föredragande jurist